I чужому научайтесь,
Свого не цурайтесь . . .
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюз: 435-8740
— Тел. в Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXII. Ч. 220. TWO SECTIONS (SECTION 1) ДЖЕРЗІ СИТІ І НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 26-го ЛИСТОПАДА (NOVEMBER) 1965 No. 220. VOL. LXXII.

ОСТАННІ ВІСТІ

Середа, 24 листопада 1965 р.

В АМЕРИЦІ

ДОМАГАЮТЬСЯ ТРИРІЧНОГО МОРАТОРІЮМУ МІЖ ЗДА І СССР В СПРАВІ ПРОДУКЦІЇ ПРОТИРАКЕТНИХ РАКЕТ. Звіт в цій справі виготовила окрема Комісія, яку найменував був Президент, і яка має звітувати в найближчому тижні на Конференції в Білому Домі в справі міжнародної співпраці. 15-членну комісію очолює декан Массачусетського Технологічного Інституту Джером Б. Віснер, який був давніше дорадником Президента в справах науки. Президент покликав цю Конференцію до життя минулого року, і вона має працювати над тим, щоб використати всі можливості для справи світового миру.

КОЛЮМБІЯ ПРИЄДНАЛАСЯ ДО ТИХ ДЕРЖАВ, ЯКІ Є ПРОТИ СПІЛЬНОГО ВІЙСЬКА ДЛЯ ЗАХІДНЬОЇ ПІВКУЛІ, яке мало б поборювати комуністичну агресію в країнах Латинської Америки. Міністер закордонних справ Колюмбії Кастор Харамілльо Аррубля заявив на конференції в Ріо де Жанейро в Бразилії, що спільні збройні сили для цілої Західньої Півкулі загрожували б самостійності окремих американських держав. ЗДА і Бразилія є за організацію спільної армії, а Мехіко, Чіле і Уруґвай заявилися проти цього пляну. Перу і Еквадор холодно ставляться до пляну спільної армії. Представник Арґентини, яка мала підтримувати американський плян, нічого не говорив в цій справі у своїй промові 23-го листопада.

ЗАПЛЯНОВАНІ ВИПУЩЕННЯ ДЖЕМІНІ-7 НА 4-го ГРУДНЯ, І ДЖЕМІНІ-6 НА 13-го ГРУДНЯ, відбудуться згідно з пляном, хоч машиністи в Кейпі Кеннеді на Флориді 4 дні страйкували. Представник Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації заявив, що не буде спізнення у випущенні Джеміні-7 і 6, бо вже майже всі робітники вернулися до праці. Випущений 4-го грудня повітряний корабель Джеміні-7 має кружляти довкола Землі 14 днів і під час того мають 13-го грудня випустити Джеміні-6, яке має зблизитися до Джеміні-7 та якийсь час кружляти разом в космічних просторах. Урядові посередники стараються привести до повного порозуміння між машиністами і працедавцями в Кейпі Кеннеді.

ДЖОРДЖ МІНІ ПОГРОЖУЄ, ЩО НАП'ЯТНУЄ РЕСПУБЛІКАНСЬКУ ПАРТІЮ ЯК ПРОТИРОБІТНИЦЬКУ, коли республіканські провідники в Конґресі продовжуватимуть свою опозицію проти скасування 14 пункту (б) закону Тефта-Гартлі про так зване право на працю. Цього року провідник республіканської партії в Сенаті Еверетт МекКінлі Дірксен очолював філібустер проти скасування закону про право на працю. Американська Федерація Праці-Конґрес Індустрійних Організацій (які очолює Дж. Міні) підтримують тих кандидатів із обидвох партій, які голосують за корисні для робітників законопроєкти. Коли б АФП-КІО оголосили Ртеспубліканську партію за „протиробітницьку", то це був би надзвичайний крок в політиці цієї робітничої організації.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ПЕРЕСЛАВ ПОБАЖАННЯ 97-РІЧНОМУ КОЛИШНЬОМУ ВІЦЕ-ПРЕЗИДЕНТОВІ ЗДА ДЖАНОВІ Н. ҐАРНЕРОВІ, який в Ювалді в Тексасі відзначав в родинному колі 97-мі роковини з дня народження. Президент писав в депеші, що „відзначає Ґарнерові роковини так довго, як сягає його пам'ять, і робить це кожного разу з більшою присмністю". Ґарнер був віцепрезидентом під час двох каденцій президента Ф. Д. Рузвелта (1933-1940). Ґарнер заявив, що бажає дожити до 100-го року. Він любить відпочивати під дубами, що робить вже 70 років.

У СВІТІ

ЗДА ПОГОДИЛИСЬ НА УЧАСТЬ Комуністичного Китаю у міжнародній конференції роззброєння: амбасадор ЗДА в ОН голосував за резолюцію, що поручає скликання „найдалі до 1967 року" конференції „всіх країн світу" для справ роззброєння. Не відомо чи китайські комуністи захочуть брати в ній участь, особливо — разом з представниками Вільного Китаю з осідком на Тайвані.

АМБАСАДОР ЗДА В ОН АРТУР ҐОЛДБЕРҐ НАТАВРУВАВ в Бюджетовій Комісії Об'єднаних Націй становище Франції до справи фінансів ОН. Не назвавши Франції за іменем, він критикував внесення її представника, щоб спершу зревідувати фінансову політику ОН й саму їх бюджет, а щойно після того практично розв'язати проблему задовження до каси ОН. Ґолдберґ ствердив, що практично становище Франції зводиться до того, щоб тепер не розв'язувати фінансової кризи ОН, а відкласти цю справу до наступної сесії.

ЛІДЕР БРИТІЙСЬКОЇ КОНСЕРВАТИВНОЇ ПАРТІЇ ЕДВАРД ГІТ БУВ на одногодинній авдієнції у французького президента де Ґолля та відбув окремі наради з французьким прем'єром Жоржом Помпіду і міністром закордонних справ Морісом Кув де Мурвілем — у справах Европейської Економічної Спільноти та можливостей приступлення туди Британії. Гіт заявив після того, що він має „повне довір'я", що теперішні трудноці в ЕЕСпільноті будуть полаґоджені та що тоді прийде час і на поновні заходи Британії щодо членства у тій західньо-европейській економічній організації. Франція бойкотує від кінця червня ц. р. всі наради верхівки ЕЕС. Де Ґолль заклав у 1963 р. „вето" проти прийняття Англії до ЕЕС.

ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ МАЮТЬ КЛОПІТ з своєю миротворчою місією на Кіпрі. На тому острові все ще 30.000 озброєних кіпрських греків стоять проти 8.000 озброєних турків, при чому по обох сторонах командантами є грецькі чи турецькі старшини. І всі на Кіпрі та в ОН здають собі справу що, коли б відійшло з Кіпру міжнародне військо, то швидко потім відновиться тамошня громадянська війна. Але грошей на утримання того міжнародного війська — нема.

В РОДЕЗІЇ НЕ ВДАВСЯ ГЕНЕРАЛЬНИЙ СТРАЙК, проголошений підпільною організацією чорних націоналістів. Але нема й повного спокою: тут і там обкидали камінням автобуси, що везли робітників до праці, — деякі фабрики прийшлося тимчасово закрити. Двох мурінів вбито, коли поліція стріляла до демонстрантів. Уряд Родезії переконаний, що вдасться йому перебороти економічний бойкот, проголошений Британією, ЗДА і багатьма іншими державами. Наприклад, зголосились вже охочі закупити родезійський тютюн, що від нього відмовилась Британія: тютюн перевезуть до Амстердаму, а там продадуть його під іншою фірмою.

ПОМЕРЛА БЕЛЬГІЙСЬКА КОРОЛЕВА - ВДОВА ЕЛИСАВЕТА, мати кол. короля Леопольда III і бабуня теперішнього короля Бодуена, на 89 р. життя, внаслідку серцевої атаки.

Президент закликає в дні 28-го листопада молитися за вояків у В'єтнамі

Джансон Сити, Тексас. — Президент Джансон видав окрему Проклямацію, в якій призначив день 28-го листопада на День Молитви за усіх американських й інших вояків, які воюють у В'єтнамі, поборюючи там комуністичні сили. В цій Проклямації Президент заявляє, що ЗДА й інші вільні країни помагають Південному В'єтнамові перемогти неспровоковану агресію Північного В'єтнаму та оборонити своє право на волю. ЗДА помагають Південному В'єтнамові жити згідно із соціяльною справедливістю і з економічним поступом. Атака комуністів із Північного В'єтнаму та терор, спричинений комуністами внеможливлюють Південному В'єтнамові жити в мирі. ЗДА своїми збройними силами дають допомогу Південному В'єтнамові Президент Джансон діє згідно із рішенням Конгресу і визначує неділю 28-го листопада на День Молитви за всіх тих, які у Південному В'тнамі ризикують своїм життям, щоб здобути справедливість для Південного В'єтнаму. Президент зазначив у своїй Проклямації, що ЗДА готові кожної хвилини без ніяких умов почати переговори на міжнародній базі, в яких можна б було дійти до тривкого миру.

При Українській Католицькій Семінарії в Вашинґтоні основується Осередок Українських Студій

Філядельфія. — Митрополичий Ординаріят у Філядельфії інформує, що при Українській Католицькій Семінарії в Вашингтоні, афілійований з Католицьким Університетом Америки в тій столиці, основується Осередок Українських Студій. В пресовому повідомленні, підписаному Митрополитом Української Католицької Церкви в ЗДА, ВПреосв. Амвросієм Сенишиним, ЧСВВ, сказано, що цей осередок матиме за завдання: „1. Згуртувати українських професорів університетів і науковців у столиці ЗДА для зорганізування курсів і конференцій з українознавства і слов'янознавства для студентів Семінарії в українській мові, а в англійській мові для студентів та студентських організацій Католицького Університету Америки; 2. Допомагати студентам Семінарії в їх українознавчих студіях, щоб знайомити їх з тисячолітньою християнською культурою України, поглибити свідомість їх походження та культурного вкладу української еміґрації в життя американської нації; 3. Плекати між студентами українські традиції та культурні надбання українського народу, щоби виховати для церкви в Америці науковців з різних ділянок українознавства для її високих шкіл і так збагатити американську культуру."

Восьмий Крайовий З'їзд „Зарева" в ЗДА відбудеться з кінцем цього тижня

Ню Йорк. — В суботу 27 листопада і в неділю 28 листопада ц. р. тут відбудеться Восьмий Крайовий З'їзд Об'єднання Українських Академічних Товариств „Зарево". Наради першого дня з'їзду будуть проходити в залях Українського Інституту Америки і в їх програмі, крім вибору президії, усних та письмових привітів і звітів з діяльности голови і членів Крайового Проводу „Зарева", передбачені ще доповіді голови Центрального Проводу „Зарева" П. Дорожинського п. н. „Роля „Зарева" в суспільстві" і Вол. Бакума „Детальний Проєкт праці „Зарева"." В суботу увечері після нарад буде в цих же залях товариська вечірка з участю Мик. Понеділка та Івана Керницького-Ікера і квартету „Каравана". В неділю після Богослужень в українських церквах будуть продовжувані праці комісій і згодом пленарні наради, в програмі яких передбачений також вибір нових керівних органів „Зарева" в ЗДА. Чедільні наради відбудуться в залі УНДому при 2-ій Евню.

Проф. д-р Олег Горникевич з Відня на відвідинах у ЗДА

Проф. д-р Олег Горникевич з дружиною на відвідинах у „Свободі". Стоять (зліва): о. д-р Мелетій Соловій, ЧСВВ, що в тому ж часі також був на відвідинах у „Свободі", пані Христина з Яблонських Горникевич, д-р Олег Горникевич та д-р Еміль Стрийський.

Ню Йорк. — Д-р Олег Горникевич, молодий український науковець, доцент медичного факультету Віденського університету та член Фармакологічного Інституту у Відні, приїхав разом з дружиною Христиною, із старовинного, колись княжого роду Яблонських, на відвідини до ЗДА, щоб взяти участь у влаштованому Колюмбійським університетом симпозіоні та виголосити доповідь про новий розвиток і осяги в біохемії і фармакології. Перебуваючи в Ню Йорку, д-р Олег Горникевич разом з дружиною та в товаристві д-ра Еміля Стрийського із Йонкерсу відвідав приміщення УНСоюзу і „Свободи", знайомлючись з цими установами та живо інтересуючись станом, розвитком і проблемами українців в Америці. В УНС і „Свободі" д-р Горникевич зустрів багатьох своїх давніх знайомих. Д-р Олег Горникевич є сином довголітнього катехита української академічної гімназії у Львові о. шамбеляна Теофіля Горникевича, дослідника віденських архівів і співосновника Історичного Інституту ім. В. Липинського, і братом одного з найвидатніших рентґенологів Німеччини, професора університету і керівника рентгенологічного Інституту в Бремені.

ПІВНІЧНИЙ В'ЄТНАМ ДАЛІ ВВАЖАЄ ВІДКЛИКАННЯ ВІЙСЬК ЗДА ЗА ПЕРЕДУМОВУ ДО ПЕРЕГОВОРІВ

Гонґ Конґ. — Комуно-китайська пресова аґенція Гіншуа принесла текст листа, що його 17 листопада ц.р. вислав північнов'єтнамський диктатор Го Чі Мінг американському пацифістові, лавреатові Нобеля д-рові Найрусові Павлінґові, який літом цього року разом з кількома іншими нобелівськими лавреатами звернувся був до цілого ряду голів держав у справі замирення у В'єтнамі. Го Чі Мінг покликався в отій своїй відповіді на заяву т. зв Національного Фронту Визволення, себто політичного рамени комуністичних партизанів у Південному В'єтнамі, і на підтримку, що її Північний В'єтнам уділював та уділює комуністам Південного В'єтнаму. У тій своїй заяві південнов'єтнамські комуністи („в'єтконг") ставили за передумову до переговорів про замирення — відкликання всіх американських військ з Південного В'єтнаму й ліквідацію всіх тамошніх американських військових баз, як теж зірвання американсько-в'єтнамського союзу. Після того мало б прийти „замирення" — на базі „розв'язки в'єтнамської проблеми згідно з програмою Національного Фронту Визволення, без втручування збоку закордону". Іншими словами — південно-в'єтнамські комуністи вимагали від Америки повної капітуляції та передачі влади в Південному В'єтнамі комуністам, а Північний В'єтнам підтримував їх у тій вимозі і тепер далі їх підтримує. За найпершими газетними коментарями — ця заява Го Чі Мінга завершує всі останні вістки і плітки на тему „замирення" у В'єтнамі, стверджуючи ще раз, що комуністи з обох частин поділеного В'єтнаму, підтримувані і під'юджувані Комуністичним Китаєм, далі вірять у свою перемогу і тому не бажають собі вдаватись в будь-які такі мирові розмови, які згори не запевняли б їм, комуністам, повну політичну виграшу.

Тим часом в Америці пацифісти та інші явні і скриті прислужники комуністів закінчують гарячкові приготування до великої демонстрації у Вашинґтоні у користь „замирення у В'єтнамі", а в „Ню Йорк Таймсі" появився на одну сторінку заклик до підтримування „маршу на Вашинґтон 27 листопада за мир у В'єтнамі" з кількома сотнями підписів. Автори того заклику не протестують проти комуністичної аґресії у Південному В'єтнамі ані проти терору, що його вони там стосують від років, ані проти зламання комуністами Женевського договору з 1954 року, ані проти висилання з Північного В'єтнаму до Південного полків реґулярної північно-в'єтнамської армії, а тільки вимагають, щоб американський уряд: (1) припинив бомбардування Північного В'єтнаму, (2) вислав до південнов'єтнамських комуністів (в'єтконґу) таку саму пропозицію щодо мирових переговорів, як до Північного В'єтнаму і (3) щоб ЗДА погодились на умови з Женевського договору з 1954 року.

ЗДА озброїли атомовими бомбами літаки своїх союзників з НАТО

Вашинґтон. — У зв'язку з ревеляціями „Ню Йорк Таймсу" з останньої неділі про передачу нібито крадькома американської атомової зброї західньо - европейським союзникам з Атлантійського пакту (НАТО), речник Департаменту оборони признав, що Америка озброїла бомбовики 9-ох членських держав НАТО атомовими бомбами та що проте доступ до них мають тільки американські військовики і використання тих бомб можливе тільки за виразним наказом президента Джансона. Водночас речник західньо - німецького військового міністерства ствердив, що німецькі летуни не можуть керувати літаками, озброєними атомовими бомбами, ані навіть вступати до таких літаків — без дозволу збоку американського командування. Так звані атомові „головки" до ракет і артилерійських стрілен знаходяться також під контролею американців. Американські керівні чинники звертають увагу, що рішення державної Комісії Атомової Енерґії з 1958 року дозволило ділитися з союзниками деякими відомостями про атомову зброю, з тим, щоб сама атомова зброя надалі залишилась під американською контролею, і так воно діється. Тими дев'ятьма державами, що з ними Америка співдіє в атомовій обороні, є Британія, Франція, Бельгія, Канада, Греція, Італія, Голляндія, Західня Німеччина й Туреччина. Речник звернув увагу, що ця справа давно перестала бути тайною, бо ось в серпні минулого року заступник секретаря оборони Сайрус Ванс говорив про неї на конвенції ветеранів закордонних воєн.

Михайло Борик переобраний на голову Окружного Комітету Відділів УНС у Скрентоні

Скрентон. — Михайло Борик з Олифанту був переобраний на голову Окружного Комітету Відділів Українського Народного Союзу Скрентону й околиці на річних зборах цього Комітету, що відбулися тут в домі УР-Союзу минулої неділі, 21-го листопада, та в яких взяли участь представники — 123, 144., 162, 208, 229 і 280-го Відділів УНС із Скрентону, 409 і 410-го із Олифанту та 409 з Данмору. Нарадами проводив голова Борик, а секретарювала п-і Болянд у заступництві перешкодженого секретаря Комітету, проф. Мартинюка. Основний звіт із діяльности Комітетів та Відділів УНС округи склав п. Борик, стверджуючи, що організаційна праця УНС в окрузі не дала сподіваних успіхів, а головною причиною того були льокальні економічні умовини. Приявний на нарадах гол. предсідник УНС Йосип Лисогір виголосив доповідь про великі вдосконалення в забезпеченевій системі УНСоюзу, введені з днем 1-го липня ц. р та про загальний розвиток і стан великої організації в усіх головних ділянках її активности впродовж останнього року, як і про головні завдання в теперішньому передконвенційному часі. Про методи успішної праці УН-Союзу в терені, зокрема організаційної, говорив приявний на нарадах обласний організатор УНС Степан Гавриш. Після дискусії над звітами і доповідями, в якій, м і., підкреслювано потребу злуки малих Відділів та їх активізацію й заходи для зацікавлення молоді справами УНСоюзу, обрано нову Управу Окружного Комітету в такому складі: Михайло Борик — голова, пані Болянд — заступниця голови, І. Голик — секретар, М. Мартинюк — скарбник, Р. Рубловський і В. Нагірний — контролери. На закінчення збори схвалили пропозицію п. Борика, щоб Відділи Округи до кінця цього року придбали для УНСоюзу щонайменше 35 нових членів.

УКРАЇНЦІ У ВІЛЬНІМ СВІТІ

АКАДЕМІЯ НА ПОШАНУ КАРДИНАЛА ЙОСИФА В НЮ БРОНСВІКУ

Ню Бронсвік. — Українська громада Ню Бронсвіку заявить свою відданість Князеві Української Католицької Церкви, Верховному Архиєпископові Йосифові Сліпому, влаштуванням святочної академії, що відбудеться з ініціятиви Відділу УККА і при співучасті ряду українських організацій під патронатом парохії Української Католицької Церкви. Академія почнеться о год. 5-ій вечером, в неділю, 5 грудня 1965 р., в залі Ратґерського університету — Скат Гол. В другій частині програми того вечора буде висвітлений фільм, виготовлений п. Яр. Кулиничем, п. з. „Від Митрополита до Кардинала". Серед українців Ню Бронсвіку відбувається збірка пожертв на Дар Кардиналові, щоб підтримати Український Католицький Науковий Центр.

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗИЛІ

Ошава, ОНТ. — За ініціятивою Товариства Прихильників Української Народної Республіки, відділ Ошава, Онт. Канада, відбулося в неділю дня 31-го жовтня ц р. Жалобне Зібрання присвячене Славній Пам'яті Президента УНР д-ра Ст. Витвицького. Доповід про діяльність Сл. П. Президента в екзилі виголосив голова товариства д-р Д. Антоневич. Промовляв проповідник І. Яцентий. Замість вінка на його могилу зібрано на Українську Національну Раду суму 28.50 дол.

ДОПОВІДЬ ПРО ПРАВНО-ПОЛІТИЧНИЙ РОЗВИТОК КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ

Ню Йорк. — Літературно-Мистецький Клюб, 149 Друга Евню в Ню Йорку, влаштовує в п'ятницю 26 листопада ц. р. в годині 8:15 вечером клюбовий вечір, на якому д-р В. Шандор, член Президії НТШ, виголосить доповідь на тему „Правно-політичний розвиток Карпатської України після другої світової війни".

ПАНЕЛЬ УКРАЇНСЬКОГО ПУБЛІЦИСТИЧНО-НАУКОВОГО ІНСТИТУТУ

Нюарк, Н. Дж. Своєй осередок Українського Публіцистично-Наукового Інституту в цьому місті влаштовує в неділю 28 листопада з приміщенні української католицької школи при Сендфорд Евню й Айві Стріт другий панель на загальну тему „Українська політична думка на тлі актуальних питань". Учасниками панелю будуть: Богдан Гасюк (Філядельфія), Іван Миґул (Ню Йорк), д-р Степан Ріпецький (Ню Йорк), д-р Константин Савчук (Джерзі Сити), проф. Євген Федоренко (Нюарк). Функцію модератора виконуватиме д-р Б. Цимбалістий з Джеймсбурґу. Початок панелю о год. 4-ій по пол.

ДОПОВІДЬ В НТШ ПРО УКРАЇНСЬКУ ЗАГАЛЬНО - ТЕХНІЧНУ ТЕРМІНОЛОГІЮ

Ню Йорк. — В суботу, 27 листопада 1965 в годині 6 вечером, відбудеться в Українському Інституті Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку Наукова Конференція Мовознавчої Комісії НТШ. Конференцію відкриє проф. д-р П. Ковалів, а доповідь на тему „Українська загально-технічна термінологія і боротьба навколо неї" виголосить о. Протопресвітер проф. І. Губаржевський. Доповідь є призначена для ширшого загалу громадянства.

Троє українців обрані до міських органів Вінніпеґу

Вінніпеґ. — У міських виборах у Північному Вінніпеґу, що відбулися в середу, 27-го жовтня ц. р., великою більшістю голосів вийшов олдермен Славко Ребчук. Він одержав 5 215 голосів. До Шкільної Ради: Ольга Фуґа одержала 3 456 і Андрій Загарійчук одержав — 3 357 голосів. Олдермен Сл. Ребчук одержав із всіх найбільше число голосів. Він уже 17 років репрезентує Північний Вінніпеґ у Міській Раді. Андрій Загарійчук є представником у Шкільній Раді вже 22 роки. Після цих виборів Вінніпеґ репрезентують такі українці: Посадник Степан Дзьоба, олдермени: Павло Парахін і Славко Ребчук. В Шкільній Раді: Володимир Пащак — голова Шкільної Ради, Андрій Загарійчук і Ольга Фуґа — члени. До Метрополітальної Ради з українців кандидує 1 грудня ц. р. Іван Сулимко.

Українці з Округи Лігай Велі приготовляють Листопадове Свято

Аллентавн, Па. — Заходом української громади Лігайвелійської округи, до якої входять міста Аллентавн, Бетлегем, Дстон, Бедінґ та Пламертон, відбудеться в Нортгемптон, Па., у неділю 28-го листопада ц. р. великий листопадовий концерт для вшанування роковин Листопадового Зриву. Займається влаштуванням концерту ініціятивний комітет під проводом інж. Осипа Клисяка. В склад Комітету входять священики українських католицької і православної церков та представники діючих на терені округи українських організацій й установ. В програмі концерту, що буде відбуватися в авдиторії церкви св. Івана Хрестителя при Нюпорт вулиці, передбачені виступи квартету бандуристів під проводом проф. Р. Левицького, „Міс Союзівки" Маріянни Сухенко із сестрою, п-і Ольги Цегельської і Люсі Гентиш. Започаткує концерт вступним словом Впр. о. монс. С. Тиханський, промови виголосять інж. Клисяк українською мовою та адв. Р. Ковалишин англійською мовою і заключну промову буде мати Впр. о. прот. А. Дворанівський.

Зменшується число народин у ЗДА

Вашингтон. — Уряд Публічного Здоров'я повідомляє, що у вересні народилося — 330 000 дітей, а в тому самому місяці 1964-го року число народжених дітей становило 356 000. Цьогорічний відсоток народжених у вересні дітей становить 20.8 на кожну тисячку, а минулого року він виносив 22.6 на тисячу. В перших дев'ятьох місяцях цього року народилося — 2 830 000, а минулого року в тому самому часі — 3 042 000. У 12-ох місяцях включно із вереснем ц. р. народилося — 3 841 000 дітей, а у 12-ох місяцях до вересня 1964-го року число народжених дітей становило — 4 058 000. Фахівці із Статистичного Уряду передбачають, що і в дальших місяцях число народжених дітей буде зменшуватися, але вони не хочуть твердити, що причина цього явища є в пігулках. Недавно лікарі твердили, що ці пігулки, які зажиівають жінки, в деяких випадках послаблюють їхній зір, а деколи спричиняють сліпоту жінок, які не хочуть бути матерями.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07303

У День Подяки

„За всі блага, що ними обдаровано наш нарід за останніх 12 місяців, це маленька річ — скласти подяку Всевишньому", — такими словами розпочав президент Джансон свою проклямацію, що нею визначив четвер 25 листопада ц. р. як День Подяки. Президент звернув увагу на величезну різницю в умовинах життя і праці тих перших американських поселенців, що близько 350 років тому, ступивши на цю землю, були близькі розпачу, поки не врятував їх урожай, за який вони дякували Господеві і цим своїм ділом започаткували традицію, завершену законодатним актом з 26 грудня 1941 року. Президент пригадує найважливіші блага, що ними втішається нині американська нація, осягнувши найвищий добробут у своїй історії. „Але наші справжні добра не у нашому багатстві. Вони у тих наших твердих принципах, що їх викували перші пілігрими для всіх прийдешніх ґенерацій: віра в істотну гідність людини, безупинне пошукування кращого світу для всіх і відвага — як її виявляють сьогодні наші сини у В'єтнамі — боронити справу волі, скрізь на землі, де вона загрожена. Ось це вічні блага Америки. Це ті блага, за які маємо бути вдячними, дармащо майбутність непевна. Це ті блага, які дають нам силу довершити незакінчені завдання, що залишились перед нами . . ."

Насправді, американський нарід має за що бути вдячним Господеві і цю свою вдячність виявляти маніфестаційно в окремому для цієї цілі призначеному дні. Цей чудовий традиційний звичай нагадує людям, що добра, якими вони втішаються, не є чимсь, що приходить само собою і що їм „належиться", бо існує вища Сила, яка керує людськими задумами та ділами і вирішує долю людей, народів, країн. Цей чудовий звичай нагадує людям, що подяка за отримане добро, це той мінімум, на який мусить здобуватися кожна людина, без уваги на свій стан, вік і освіту.

День Подяки — це одно з американських державних свят, що зобов'язує в усіх стейтах і посілостях. Воно охоплює всіх громадян цієї країни, давніх і нових поселенців, членів усіх національних груп і віровизнань. Чи не маємо й ми, українці в Америці, чимало причин дякувати Всевишньому за те, чим Він нас тут наділив? Все, що сказане в Проклямації Президента, стосується і нас: прибули ми сюди здебільша бідні, як дійсні скитальці, викинені з рідної землі злиднями, які змушували шукати кращих умовин, або — воєнною хуртовиною, в якій давній ворог України знову окупував її. В розмірно короткому часі величезна більшість давніх і нових українських поселенців в Америці не тільки дістали тут варстати праці й заробітку, але й осягнули добробут, що його багато з-посеред нас не мали в рідному краю. Однак — як звернув увагу Президент — не в матеріяльній сторінці суть життя. Ми знайшли тут сприятливі умовини для творення українських культурних цінностей, для поглиблювання української політичної думки, для маніфестування вірности своїм українським ідеалам. Якщо не все в нашій громаді діється так, як повинно, — якщо чимало нашої енергії марнується на дрібні справи, замість скоординовано скеровувати її на одно творче діло, — якщо „нема" фондів для видавання потрібних книжок і ведення потрібної освідомно-інформаційної праці про Україну, щоб нівечити плянову шкідливу роботу наших ворогів — то це тільки наша вина. Всевишньому треба дякувати і просити його, щоб надхнув нас ще мудрістю, яка продиктує нам єднатися і користати з тутешньої свободи і тутешнього добробуту для добра давньої і прибраної батьківщин.

Ватиканський Собор і комунізм

У дискутованій і схваленій півтора тижня тому отцями Другого Ватиканського Собору схемі про „Церкву в сучасному світі" присвячено багато місця, більше, як початково пляновано, справі ставлення Католицької Церкви до атеїзму. Засуджуючи в основі атеїзм, у проєкті названої схеми рекомендується все ж таки вести „щирий і розумний" діялог з атеїстами, значить із тими, що або не вірять у Бога, або відійшли від нього. Одним із висновків цієї схеми є вимога ставитися з терпеливістю й вирозумінням до всіх атеїстів, бо всі люди — і віруючі і невіруючі — зобов'язані працювати разом для людського поступу. Як виходить із змісту схеми, під атеїзм підтягнено й комунізм, який у своїй основі є атеїстичною доктриною, ворожою і до Бога і релігії.

Не зважаючи на пропозиції, а то й конкретні вимоги великої частини отців Собору, число яких встановлюють на 400, тобто на якусь шосту частину всіх учасників Собору, більшість не погодилася включити в схему виразного засудження комунізму, значить, комуністичної ідеї і системи, побудованих на матеріялістичному підході до всіх явищ життя. Ті з кардиналів і єпископів, які займалися виготовленням проєкту названої схеми, вияснювали потім, що не включено в схему засудження марксизму з цілком практичних причин, а головно тому, що саме засудження на словах ніякої практичної користи не принесе і що боротьба з комунізмом вимагає основніших і успішніших засобів.

Абстрагуючи від таких чи інших причин невключення в схему про „Церкву в сучасному світі" виразного засудження марксизму і комунізму, треба ствердити, що зрозуміння комуністичної загрози в учасників Собору було дуже глибоке. Свідчать про це виступи в дискусії над схемою багатьох видатних отців Церкви, які заявляли, що будуть добиватися зміни проєктованої схеми всіма можливими шляхами, щоб зафіксувати непримиренне становище Католицької Церкви в цьому напрямку.

На особливу увагу в зв'язку з цим заслуговує заява українського Владики, екзарха для українців-католиків у Франції Володимира Маланчука, що її він передав Секретареві Ватиканського Собору у вигляді письмового еляборату. В цій своїй заяві Владика Володимир підкреслив на вступі трудність діялогу Церкви і взагалі людей доброї волі із усіма тими, що належать до т. зв. воюючого комуністичного безбожницького бльоку. Неможливість діялогу з комуністами зумовлена передусім тим, що вони не визнають взагалі ідеї Бога, не розрізняють матерії від духа і заперечують існування душі та позагробового життя. До того ж комунізм заперечує всі моральні принципи і не визнає жадного права за людиною у відношенні до суспільного чи народного колективу. Комуністична доктрина, вся комуністична ідеологія і практика противляться в своїх основах Божому і природному законам. Владика Володимир пригадав також і важку долю Української Католицької Церкви, важко переслідуваної комуністичним режимом на Україні.

Заява Владики Володимира, як і виступи інших отців Собору, доводять, що учасники Другого Ватиканського Собору добре усвідомлюють увесь засяг і розмір комуністичної небезпеки і пропаґованого та поширюваного комуністами безбожництва.

І. Світ

ЗАВІРЮХА В РОДЕЗІЇ

У процесі свого розвитку Африка має чимало труднощів, що є наслідком довгого колоніяльного положення країв цього чорного континенту. Можна багато говорити про ті часи, але треба ствердити, що проминули вони назавжди і безповоротно.

Зріст націоналізму в Африці почався в роках після першої світової війни, коли розпад Оттоманської імперії та участь африканських колоніяльних військ на европерському фронті проти німців переконали чорного жовніра, що також і білу людину можна легко вбивати, і що ця біла людина під час війни не має жалю до білошкірих.

Треба пригадати, що в Африці колись існували великі імперії з високою культурою, але тепер там мільйони людей живуть на найнижчому рівні цивілізації. В останніх роках розвиткові націоналізму на тому континенті сприяє поширення мусульманства з Арабії та Єгипту. Цікаво, що ширення християнства серед муринського населення, так само, як в Азії, натрапляє на значні перешкоди. Африканці вважають християнство релігією білої людини, яка принесла їм неволю та експлуатацію. Національне освідомлення населення Африки гальмується тим фактом, що складається воно з соток різних племен та народів.

Британська система колоніяльної адміністрації сприяла створенню кадрів інтеліґенції з-поміж тубільців, які здобували освіту в Англії. Французька система також широко відкрила доступ для муринів до високих шкіл. Однак, перейняті соціялістичними ідеями професори тих шкіл самі сприяли створенню для своїх африканських колоній кадрів майбутніх керівників революції проти білого панування.

Активні елементи з-поміж англійців переселялись до Африки і творили там базу для її економічного розвитку. В Родезії постала значна колонія фармерів, які використали сприятливі кліматичні умовини для розбудови сільського господарства. Довкола цих фарм розвинулася легка, а далі й гірнича промисловість — видобування різних руд, зокрема золота.

З часом Південна Родезія перетворилася на квітучу країні. Не маючи морського сполучення із зовнішнім світом, вона примушена користатися портами португальської колонії Мозамбіку, шляхами через нову незалежну державу, Замбію, колишню Північну Родезію, та через Південно - Африканський Союз.

Конфлікт Родезії з Британією, який привернув увагу цілого світу, полягає в тому, що її прем'єр Ієн Сміт, лідер ультранаціоналістичної партії, проголосив незалежність тієї країни, щоб зберегти владу в руках білих, яких є там лише 200 тисяч на чотири мільйони муринів. В сусідніх країнах, Мозамбіку та Південно-Африканському Союзі, мурини також не мають політичних прав, але ніхто не може заперечувати, що такий стан ненормальний, дармащо, як згадано вище, муринське населення у своїй більшості некультурне, не має освіти, і тільки дуже обмежена кількість автохтонів може працювати в адміністрації або торгівлі, яка в приморських країнах Східньої Африки знаходиться в руках арабів та індусів.

Лондон не визнає нової конституції, проголошеної урядом прем'єра Ієна Сміта. Подорож британського прем'єра Вільсона до Родезії не дала позитивних результатів, і тому вирішено вжити економічних санкцій супроти тієї країни. Проголошення незалежности Родезії вважають в Лондоні за бунт проти існуючого порядку, і її губернатор Ґіббс не визнає розпоряджень уряду Сміта.

Шанси білих незалежників у Родезії мінімальні, бо економічні санкції вже гостро дають себе відчувати. Тож надії свої звертають вони тепер на підтримку з-боку Південно - Африканського Союзу, що спирається на сильну промислово-фінансову базу.

Родезія, що прибрала свою назву від імені знаного піонера - дослідника Африки Сесіла Роде, мала бути одною з ланок в розбудові Британської Африки від Кептавну до Каїро. Але реалізації цього пляну перешкодили перша світова війна і розвиток національної свідомости африканських народів.

Замість того пляну Роде, прийшов інший — створення в Африці „білої смуги" і відтиснення муринів усередину континенту. Але й цей плян перекреслив історичний хід подій. Треба сказати, що такого роду ідеї рідко коли знаходили підтримку в урядових колах Британської імперії, особливо після першої світової війни.

Расова політика теперішнього уряду Родезії, як і деяких інших африканських країн, створює сприятливий ґрунт для громадянських воєн. Тим більше, що ці опановані білими країни оточені новопосталими муринськими державами.

За останніми інформаціями, навіть серед бунтівничої адміністрації Родезії немає однозгідности. Натомість Лондон тримається твердої політики і для її успіху потребує лише певного часу. Позитивним моментом у цій ситуації є те, що ані СССР, ані червоний Китай не мають туди доступу.

ПРИЛЕТІЛИ КОНІ . . .

Прилетіли коні —
ударили в скроні,
Прилетіли в серпні —
ударили в серце.
Ударили в долю —
захмеліли з болю,
Отакі-то коні . . .
сльози на долоні . . .

М. ВІНГРАНОВСЬКИЙ
Київ, 1963

Валерій Остапенко

ШАХРАЙСТВО ПІД МАСКОЮ ІДЕОЛОГІЇ

Приємною вісткою для багатьох волелюбних людей було повідомлення в пресі про намір створити тут, в Америці, Академію Свободи, яка мала б займатися дослідженням методів холодної війни і підривної діяльности у вільних країнах. Але разом з приємністю це повідомлення викликало у декого сумнів: чи праця цієї установи буде ефективною, якщо там вважатимуть за одну з головних метод протидії комунізмові — дослідження т. зв. комуністичної ідеології. Досвід показав, що деякі подібні установи чи аґенції, пробуючи досліджувати „комуністичну ідеологію", самі заплуталися в ній. І ось чому.

Колись у міжнародному лексиконі появилося слово „комунізм". Спочатку його вживали лише певні люди і в певних обставинах. Тепер немає такої людини, яка б не чула про комунізм. Цим словом рябіють сторінки світової преси, в різних варіяціях його вживають на різних з'їздах, конференціях, конґресах; не буде також помилкою сказати, що слово „комунізм" заволоділо умами багатьох видатних політиків. Все це відбувається під загальним враженням, що комунізм — певний світогляд, він має свою ідеологічну, наукову, філософічну структуру.

Висловлюючись фігурально, можна сказати, що навколо „комунізму" почав обертатися світ.

Зробімо маленьку екскурсію в „комунізм", чи дійсно це слово заслуговує на таку увагу, чи не криється під ним щось інше, і всю цю роздуту історію з комуністичною ідеологією, наукою, філософією слід сприймати як обман, фікцію, блеф.

Носії комуністичних ідей пояснюють, що комунізм — це суспільно - економічна формація, друга після соціялізму вища фаза комуністичного суспільства. При комунізмі, твердять вони, має бути єдина, всенародна форма власности на засоби виробництва, зникне різниця між клясами, містом і селом, розумовою і фізичною працею. Після перемоги комунізму в цілому світі, кажуть комуністи, мають зникнути державні кордони, національні різниці, національні культури, і в такій єдиній державі з єдиною світовою культурою кожен працюватиме по змозі, а одержуватиме по потребі... Але хто буде порядкувати отою „всенародною власністю", яка культура ляже в основу єдиної, прийнятої всіми народами, світової культури, як можна буде замінити творчість людського розуму працею м'язнів і навпаки, і, нарешті, що служитиме критерієм для точного визначення здібностей та потреб кожного індивідума?

Відповіді на ці питання годі шукати в контексті писань на тему „комуністичної ідеології". У суспільному житті таку ідеологію або політику називають утопією.

Комуністи всіх часів і походжень „резонно" заявляють, що їхня практична діяльність базується на певній філософській системі, яку створили Маркс і Енґельс і яка називається діялектичним матеріялізмом, скорочено — діямат. Матеріялісти різних напрямків, у противагу ідеалістам, признають матерію первинною, а дух — вторинним. Діяматчики йдуть ще далі, вони твердять, що в світі нема нічого, крім рухомої матерії, все, що нас оточує, є різними видами матерії, навіть наше буття в самій своїй суті — це категорія матеріяльна, а відчуття, думка, свідомість — вищий продукт особливим чином зорганізованої матерії. Основоположники марксистської „філософії" та їхні послідовники запевняють, що за допомогою цієї „філософії", так званого наукового комунізму та діялектичної методи можна переробити природу, зреформувати світ.

Таким чином марксисти, самі того не помічаючи, наділяють матерію божественними властивостями, і тим самим втрачають право називатися носіями філософії діялектичного матеріялізму.

Далі. Найважливішою проблемою свого вчення комуністи вважають співвідношення буття і свідомости, духу і природи. Цю проблему вони розуміють так: спосіб матеріяльного життя зумовлює соціяльний, політичний і духовий процеси життя взагалі. Не свідомість людини визначає її буття, кажуть комуністи, а, навпаки, суспільне буття визначає її свідомість.

В окремих випадках з таким твердженням можна погодитися. Наприклад, робітники, селяни та особи розумової праці — всі вони мають відмінне буття, і їхня соціяльна свідомість не є однаковою. Але як справа виглядає з громадянською, національною, релігійною свідомістю?

В одній державі люди різних соціяльних прошарків можуть бути однаково добрими громадянами, мати високу національну свідомість, одну духовість, віру. Цього комуністи заперечити не можуть, бо в противному разі вони мусіли б признати, що в СССР, у цій „передовій соціялістичній країні", існують клясові протиріччя і, як наслідок того — різна соціяльна та політична свідомість. Кремлівські вожді заявляють, що в СССР робітники, колгоспники, вчителі, письменники, артисти, офіцери — всі мають „високу соціялістичну свідомість". Виходить явна нісенітниця, і тому марксисти-казуїсти, бажаючи показати свою „об'єктивність", дещо відступають від основного догмату своєї віри — „буття визначає свідомість", і в цю убивчу для них формулу вносять поправку, що і свідомість може визначати буття. Внаслідок цього виходить дивовижна формула: „буття визначає свідомість і свідомість визначає буття" . . .

Зупинятися далі на інших питаннях марксистської „філософії" — на „основних законах діялектики", „формах пролетарської диктатури", „комуністичній етиці й естетиці" та ін., нема потреби, бо все це є лише варіяції на тему „буття визначає свідомість".

Лишається дивуватися, як могло статися, що багато культурних, освічених людей західнього світу сприймають увесь цей комуністичний абсурд, утопію, блеф за об'єктивну реальність, ідеологію, науку, філософію.

Виходить досить конфузна ситуація: у вільному світі твори клясиків марксизму починають щораз більше заповняти полиці книгарень і бібліотек, а в центрі світового комунізму — СССР ці твори, в мільйонових виданнях, лежать незайманими, вкрившися шаром пороху. Члени комуністичних партій західнього світу, а з ними й деякі активні антикомуністи старанно вивчають теорію марксизму — перші, щоб показати свою відданість, другі — щоб ліпше „пізнати ворога". А ось в СССР основна маса членів комуністичної партії, не лише на низах, але й на верхах, знаннями теорії марксизму не володіють. Цей факт пояснюється тим, що для вивчення творів клясиків марксизму не вистачає ні сили, ні терпеливости. А головне — навіть найбільш ревні комуністи вже давно переконалися, що все це накопичення книжок не має жадного практичного застосування.

Уже за часів Леніна, коли в Росії роблено першу спробу застосувати марксистську теорію на практиці, від большевика не вимагалося великих знань марксизму. Досить було засвоїти такі гасла, як „Бий буржуїв!", „Грабуй награбоване!", „Хай живе товариш Ленін!" . . . Потім появилася примітивна „Абетка комунізму". В сталінську добу за „передову" людину вважалося того, хто простудіював 4-ій розділ „Короткого курсу історії ВКП(б)" про діялектичний та історичний матеріялізм. Цей розділ нібито написав „сам" Сталін, але мало-хто навіть із знавців „теоретичних основ" міг зрозуміти суть писань свого „вождя".

Для людей, які знають комунізм з практики, цілком ясно, що у комуністів взагалі, і у їхніх вождів спеціяльно, жадної ідеології, в загально - прийнятому сенсі цього слова, нема. Замість неї — безпринциповість, обман, надуживання довір'ям вразливих людей.

„Комуністична ідеологія" — це маска, за якою ховаються особисті інтереси, а в широкому маштабі — інтереси імперіялістичного, загарбницького порядку. Тому всяка антикомуністична діяльність повинна починатися з належної оцінки т. зв. комуністичної ідеології, правильної інтерпретації самого слова „комунізм".

З'ЇЗДОВЕ ПОЖНИВ'Я

Вельми цікаву та вичерпну доповідь прочитав на З'їзді Українських Журналістів на Союзівці ред. Василь Софроніє-Левицький з „Нового Шляху" в Торонті. До речі, він точно й без допомоги компютера вирахував, що ми тут, на еміґрації, маємо 120 панів редакторів, а коли поділити їх на кількість українських газет, які тут появляються, то виходить, що на одну редакцію припадає по два з половиною редактори . . .

Ну, то ще не було б так зле, якби такий стан фактично існував. Алеж ми знамо, що виходять у нас газети, які не мають ані півредактора! Що редакційні функції мусить виконувати, хоче він того чи не хоче, видавець газети, який одночасно є також адміністратором, експедитором, складачем і замітачем редакції, тобто — продовжує ті славні традиції, що їх започаткував 70 років тому з-таком перший редактор „Свободи", о. Григорій Грушка. . .

А все ж таки, мені здається, у нас не так трагічно стоять справи з редакторами, як із друкарями - складачами. Від біди тяжкої є ще в нас кому писати й читати газету, та немає кому друкувати, хоч ти, сира земле, розступися! З достовірних, як то кажуть, джерел довідуємося, що либонь перестане виходити один часопис, бо не можуть знайти українця - лінотипіста;

Досі виконував цю роботу сам видавець (він же редактор, адміністратор і т. п.). Увечері вертався зі своєї професійної праці, закладав робочий хвартух, сідав за лінотипа і складав матеріяли, робив газету. Так воно тяглося роками, але тепер — годі! — каже цей мученик за ідею.

Тут пригадуються мені незабутні слова проф. Євгена Яворівського (був колись моїм шефом - редактором у „Нашому Прапорі", на Руській вулиці у Львові), що український редактор повинен би радше називатися „ридактор", бо він не редагує газету, а р и д а є над нею і над своєю долею горбатою . . .

Та незабаром може прийти тому всьому кінець . . . Були на нашому З'їзді такі песимісти, які говорили: „Панове, навіщо ми скликаємо багатолюдні зборища, ухвалюємо декларації і кодекси чести українського журналіста, коли через 10-15 років і так не буде кому читати українських газет, ба, що гірше, не буде кому їх писати! Подивіться, панове, по залі, — скільки тут, серед нас, ювілятів і сеньйорів, а скільки джуньйорів: молодий нарибок можна порахувати на пальцях однієї руки, і ще буде пару пальців забагато!"

— На те ж ми влаштовуємо такі з'їзди, щоб цьому лихові зарадити, — була авторитетна відповідь від президії.

Але як, у який спосіб? . . Без нової хвилі скитальців, чи то пак діпістів, це діло, відав, не обійдеться . . .

ІКЕР

А. Драган

ПРОБЛЕМИ НАШОЇ ЖУРНАЛІСТИКИ І ПРЕСИ

(Доповідь, виголошена на 1-му З'їзді Українських Журналістів Америки і Канади, що відбувся в днях 30-го і 31-го жовтня 1965-го року).

(5)

І це рішення він — вважаємо — повинен виносити „без страху і ласки", і не з думкою про те, що публіка хотіла б читати, але в першу про те, що вона — виключно в оцінці і в сумлінні редактора — повинна знати. Щаслива та газета і той редактор, що можуть друкувати „все, що надасться до друку", як це стало девізою „Ню Йорк Таймсу".

Для нашої вільної української преси ця проблема має ще довгу чергу своїх власних ускладнень, часом діяметрально протилежних до ускладнень американських та канадійських газет.

Правда, наші газети дуже обмежені своїм об'ємом, але вони часто ще більше обмежені в джерелах вісток та допливі матеріялів. Наші газети не мають пресових аґенцій, у своїй більшості не мають і не можуть собі дозволити на власних кваліфікованих кореспондентів, не мають навіть приблизно вистачальних штабів редакційних працівників і співробітників, цілком не мають диференціяції в редакційній праці — і так без кінця і краю. Не диво, що у наших газетах часто зустрічається матеріяли, які не тільки не повинні, але й не сміють бути в газеті. Справа зрозуміла: для багатьох з наших газет проблемою є, як заповнити навіть це обмежене місце, яким вони розпоряджають.

Інший аспект тієї ж проблеми: кожна з наших газет є не тільки газетою в американському чи канадійському розумінні, вона ще є інституцією, від якої дуже часто залежить майже дослівно життя нашої громади. Приклад: кожна газетна вістка повинна бути абсолютно вільною від будь-якої реклями. Погляньмо на наші газети: велика частина вісток це ніщо інше, як чиста рекляма. Правильно поступаючи, ми не повинні друкувати в рубриці і в характері вістки жадного повідомлення про концерт, збори чи будь-яку громадську активність в реклямовому сенсі. Але, якщо не друкуватимемо, то завтра, за рік чи десять років тієї активности взагалі не буде, отже не буде нашого громадського життя. Тільки якийсь здоровий компроміс між професійною і життьово-вітальними потребами нашої громади може нам допомогти в розв'язці цієї проблеми.

Ще інший бік справи. Головним — щоб не сказати єдиним — джерелом вісток про події в нашій Батьківщині є джерела її поневолювача. Ми не тільки знаємо, але й кожний може доказати, що майже всі повідомлення з тих джерел є або фальшиві, або яскраво пропаґандивні. Ми спроневірювалися б своїй професії, якби використовували матеріяли з таких джерел „професійно", себто без застережень і коментарів, бо тоді свідомо подавали б нашим читачам пропаґандивний фальш.

Це тільки деякі з тих наших професійних проблем, з якими ми ліпше чи гірше даємо собі ради в нашій праці.

Ці та ще й багато інших наших проблем допоможуть нам краще збагнути бодай деякі основні засади і принципи американської журналістики. Думаю, що сумарично вони унагляднені в трьох документах: 1) „Канонах журналістики", схвалених на першому річному зібранні Американського Товариства Газетних Редакторів у 1923-му році; 2) „Кодексі принципів редакційних коментаторів", що його схвалила на своїй конвенції в жовтні 1949-го року зорганізована два роки перед тим Крайова Конференція Редакційних Коментаторів, та 3) „Кодексі етики", що його встановила Ґільда Американської Преси на своїй конвенції в 1934-му році. До цих канонів і кодексів долучувалися й долучуються інші, але вони вже радше поширюють та розробляють принципи, встановлені у названих. Подаємо ці документи в перекладі:

КАНОНИ ЖУРНАЛІСТИКИ

ГОЛОВНЕ ЗАВДАННЯ газет — передавати людській расі те, що її члени роблять, відчувають і думають. Тому журналістика вимагає від своїх виконавців найширшого діяпазону інтеліґенції, знання і досвіду, як і доброї природньої та набутої сили спостерігання і резонування. З хронікарськими обов'язками журналістів нерозривно зв'язані їхні вчительські та інтерпретаторські зобов'язання. З метою знайти якісь засоби кодифікації здорової практики та справедливих аспірацій американської журналістики встановлюється такі її канони:

1) **Відповідальність.** Право газети на здобуття і вдержання читача обмежується тільки увагою і думкою про публічне добро. Відповідно до того, як газета користується здобутою публічною увагою, оцінюється почуття відповідальности кожного члена її редакції. Журналіст, що використовує свою силу і свої можливості для будь-яких еґоїстичних чи інших негідних цілей, зловживає високим довір'ям.

2) **Свобода преси.** Свободу преси треба берегти, як вітальне право людського роду. Її безспірне право — дебатувати все, що виразно не є заборонене законом, включно із доцільністю будь-якого обмеження для преси.

3) **Незалежність.** Вітальною для преси є свобода від будь-яких зобов'язань, за виїмком вірности публічним інтересам. Піддержка будь-якого приватного інтересу, без уваги на причини такої піддержки, не покривається з чесною журналістикою. Партійництво-сторонничість у редакційних коментарях, що свідомо відходить від правди, порушує накращий дух американської журналістики. Така сторонничість у вістках підриває фундаментальні принципи журналістичної професії.

(Далі буде)

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

ЗАСІДАННЯ МИСТЕЦЬКОЇ КУРАТОРІЇ

у зв'язку з 950-літтям Великого Князя Володимира

Доповідь:

ПРОФ. ЮРІЙ ПЕРХОРОВИЧ

„Хто і коли побудував церкву св. Василя у Володимирі"

(За даними Якова Гоффмана, б. директора Музею у Рівному)

Засідання відбудеться в суботу 27-го листопада 1965 р. о 6-ій год. веч. в будинку Академії: 206 Вест 100 вул., Ню Йорк.

ОБЛАСНОГО ОРГАНІЗАТОРА

на Ню Йорк, місто і стейт,

ЗА ПОСТІЙНОЮ ПЛАТНЕЮ, ЖИТТЄВИМ Й ШПИТАЛЬНИМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯМ, Й ЗВОРОТОМ КОШТІВ ПОДОРОЖЕЙ

шукає від зараз

Український Народний Союз

81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Тел.: з Ню Йорку — BA 7-5337

з Ню Джерзі — HE 5-8740

КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО-УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ВІДДІЛ УККА В НЮ ЙОРКУ

повідомляє

Українське Громадянство про те, що

СВЯТО САМОСТІЙНОСТИ І СОБОРНОСТИ УКРАЇНИ рр. 1918-19 — 1966

— відбудеться —

в неділю, 23-го січня 1966 р.

о год. 6:30 веч. у Вашингтон Ірвінґ Гайскул в Ню Йорку (16-17 вул., Ірвінґ Плейс, Н.Й.)

Подробиці Свята будуть подані пізніше.

УВАГА! УВАГА!

Під протекторатом Укр. Церков обох віровизнань, Об'єд. Прих. У.Н.Р. і УККА, Лігайвелійська округа Алентавну, Бетлегему, Істону, Нортгемптону, Редінґу і Памертону

— влаштовує спільно —

ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ

В 47-МУ РІЧНИЦЮ

ЛИСТОПАДОВОГО ЗРИВУ

ПРОГРАМА: Вступне слово — о. пралат С. Тиханський; Святочна доповідь — п. О. Клисяк; Дует — „Міс Союзівка" п. М. Сухенко зі сестрою; Доповідь в анг. мові — мец. Петро Рибак; Квартет бандуристів під оруд. п. Р. Левицького; Сольо — п-ні Л. Гентиш; Деклямація — п-ні О. Цегельська; Кінцеве слово — о. прот. А. Двораківський.

ДО УЧАСТИ В ЦЬОМУ СПІЛЬНОМУ КОНЦЕРТІ, який відбудеться

дня 28-го листопада 1965 року

о год. 5:30 веч.

Діловий Комітет запрошує все Українське Громадянство.

ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА НАУКОВІ ЦІЛІ.

О. КЛИСЯК
голова Комітету

Українські Католицькі Товариства:

ВІДДІЛИ УКАО І ТУСК „ОБНОВА", ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО ХРИСТИЯНСЬКОГО РУХУ І МАРІЙСЬКІ ДРУЖИНИ ЖІНОК

в порозумінні

з Відділом Українського Конґресового Комітету Америки в Філядельфії

в суботу, 11-го грудня 1965 року

— відбудеться —

АКАДЕМІЯ

В ЧЕСТЬ СЛУГИ БОЖОГО

Митрополита АНДРЕЯ ШЕПТИЦЬКОГО

з приводу сторіччя з дня Його народження.

В ПРОГРАМІ:

Промови Впреп. о. Декана Мирослава Харини і Впреп. о. Ректора Константина Бердара; виступ передових вокальних і музичних мистців: Ш. Ордассі-Баранська, сопрано; М. Чумаченко, скрипак; Чоловічий Хор „Прометей"; акомпаніюють: Л. Бульба, проф. З. Маркович, проф. Б. Перфецький; деклямація: Я. Пінот-Рудакевич; прочитання вийнятків з Послань Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького.

Початок: 7-ма год. ввечері

Заля: BENJAMIN FRANKLIN HIGH SCHOOL Broad & Green Sts.

Закликаємо вірних приступити до Святої Сповіді і Святого Причастя в намірені успіху беатифікаційного процесу Слуги Божого Митрополита Андрея — під час Служб Божих, в неділю, 12-го грудня 1965 року

Квитки вступу на Академію можна набути в передпродажі в українських крамницях: „Оріон", 4925 Old York Rd., „Базар", 823 N. Franklin St., „Ель Дорадо", 511 W. Girard Ave., п. Лукасевичів, 24th & Brown Sts. і п. М. Мисишина, Tacony & Margaret Sts.

„ЗАПОРОЖЕЦЬ ЗА ДУНАЄМ" У ТРОЇ

Трой. — Заходом Української Театральної Групи ім. Лесі Українки округи Олбани при Відділі УККА у Вотервліті, Н.Й., відбудеться прем'єра вистави „Запорожець за Дунаєм" у неділю 5 грудня, о 4 год. в авдиторії Гадсон Велей Коледжу у Трой, Н. Й. Виступають: Я. Ліщинський — Карась, М. Гречаник — Одарка, О. Базар — Оксана, В. Літинський — Андрій, Я. Кушнір — султан, О. Мороз — Імам, В. Боднар — Селім Ага та ін. Фортепіяновий супровід — Ір. Заячківська-Гаврилюк, хором і оркестрою диригує Я. Кушнір, грають члени Симфонічної оркестри із Скенектаді. Виступає танкова група „Верховина" з Вотервліту. Декорації — М. Коргуч, сцена — Є. Наболотний, адміністратор — І. Романишин. Дохід призначений на Фонд Катедри Українознавства. Виставу повторять 12 грудня, та в Ютиці 22 січня 1966.

REQUEST RECORDS

Найновіші і найкращі справжні

УКРАЇНСЬКІ ДОВГОГРАЙНІ ПЛАТІВКИ

Не беріть жадних підмінок Дивіться за маркою Request. Питайте в крамниці в свойому сусідстві або пишіть за даровим каталогом до:

REQUEST RECORDS, INC.

66 Mechanic Street

NEW ROCHELLE, N. Y.

GRAMERCY SHIPPING CO.

(Заснов. 1945)

118 East 28th Street

New York, N.Y. 10016

Святочні суґестії

Найвищої якости Західні харчові пачки.

Gr. 214 — Salme $27.50
20 фт. пшен. муки, 11 фт. цукру, 9 фт. рижу.

GR 228 — Ilse $37.50
11 фт. пшен. муки, 11 фт. рижу, 11 фт. цукру, 2.4 фт. салямі, 2.4 фт. бейкону, 2.4 фт. масла.

GR 238 — Vera $49.00
11 фт. пшен. муки, 11 фт. цукру, 2.4 фт. рижу, 2.4 фт. гречаних круп, 2.4 фт. бейкону, 2.4 фт. вудж. шинки, 2.4 фт. салямі, 2.4 фт. смальцю, 2.4 фт. міш. суш. овочів, 500 gms. паленої зернистої кави, 250 gms най. якости чаю, 2 куски тол. мила Lux.

Англійські текстилі

Жіноча пачка Anna $40.00
3 ярди 100% вовн. матеріялу на жіночі костюми або суконки. 4 яр. матеріялу на суконку до прання. 4 яр. котонової флянелі, 4 шп. ниток, 1 пач. голок, 1 карт. гачків і петельок, 1 карт. затрісок.

Чоловіча і жіноча комбінована пачка $53.00
3½ ярд. 100% вовн. матеріялу на чолов. убрання. 2½ ярд. рейону або сатини відповідної підшевки, 3 ярд. вовн. матеріялу на жіноч. костюм або суконку, 4 ярд. до прання взористого матеріялу на суконки, 30 відпов. ґудзиків до цілости одягу, 6 шп. ниток, 1 пач. голок. Повищі ціни комплетні. Жадних дальших доплат. Шліть за комплетними каталогами по-українськи або англійськи.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ

Ділимося сумною вісткою з Родиною і Знайомими, що в понеділок 22-го листопада 1965 р., по короткій недузі упокоївся в Бозі

НАШ НАЙДОРОЖЧИЙ БАТЬКО І БРАТ

бл. п. ДМИТРО КРАВЕЦЬ

проживши 68 років.

ПАНАХИДИ в середу, 24-го і четвер 25-го листопада 1965 р. о год. 8-ій вечора в похоронному заведенні П. Яреми при 7-ій вулиці в Ню Йорку.

ПОХОРОН в п'ятницю, 26-го листопада 1965 р. о год. 9:30 ранку з української католицької церкви св. Юра в Ню Йорку на St. Charles Cemetery, Pine Lane, L.I.

В безмежному горю:
Донька — ОЛЕНА
СЕСТРИ — в Україні.

ДІЛИМОСЯ СУМНОЮ ВІСТКОЮ З УКРАЇНСЬКИМ ГРОМАДЯНСТВОМ, ЩО В ПОНЕДІЛОК, 22-ГО ЛИСТОПАДА 1965 РОКУ ПОМЕР В НЮ ЙОРКУ ДОВГОЛІТНІЙ ПРАЦІВНИК ДРУКАРНІ „СВОБОДА"

Дмитро КРАВЕЦЬ

ПРОЖИВШИ 68 РОКІВ.

ПАНАХИДИ — В СЕРЕДУ, 24-ГО І ЧЕТВЕР 25-ГО ЛИСТОПАДА 1965 Р. В ГОД. 8-ІЙ ВЕЧ. В ПОХОРОННОМУ ЗАВЕДЕННІ П. ЯРЕМИ В НЮ ЙОРКУ.

ПОХОРОН — В П'ЯТНИЦЮ, 26-ГО ЛИСТОПАДА 1965 РОКУ О ГОД. 9:30 РАНКУ З УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ СВ. ЮРА В НЮ ЙОРКУ. ТЛІННІ ОСТАНКИ ПОХОВАНІ БУДУТЬ НА ST. CHARLES CEMETERY, PINE LANE, LONG ISLAND, N. Y.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

СПІВРОБІТНИКИ В В-ВІ „СВОБОДА" Й ГОЛОВНІЙ КАНЦЕЛЯРІЇ УНС

•

РОДИНІ ПОКІЙНОГО СКЛАДАЄМО НАШІ СПІВЧУТТЯ.

Місцевий Відділ ОбВУА влаштовує в суботу, 27-го листопада ц. р. в горішній залі Українського Літературно-Мистецького Клюбу, при 149 Друга Евню в Ню Йорку СХОДИНИ ЧЛЕНІВ з доповіддю сот. Зенона Стефанова на тему „Організація модерної дивізії". Початок о год. 7:00 вечора. Вхід вільний.

НЕ ТРЕБА ДОВГО ЧЕКАТИ

ПЕРЕКОНАЙТЕСЬ САМІ І ЗАЖИЙТЕ ЩЕ СЬОГОДНІ

ЗІЛЛЯ

під назвою

J. MILLER'S PURE HERB COMPOUND # 6,

а вже завтра почуєтесь ліпше.

Терплячі на симптоми, як кваси жолудка, запір, нестравність, гази, відбивання, завороти голови, біль у крижах і інші недомагання НЕ ЧЕКАЙТЕ, а спробуйте зараз!

Ціна одної пачки $10.00, а якщо хочете для свого приятеля, тоді дві пачки тільки — $15.00. Пишіть зараз долучуючи чек або Моней Ордер на адресу:

THE MILLER CO., INC.
Dpt. 41
790 Broad Street Newark, N.J.

Нище подаємо один з численних листів подяки та знимку автора листа з канади:

Сл. І. Хр.

Дуже дякую за Ваше зілля, яке має надзвичайну лічничу силу. Я довгі роки терпів на жолудок, був два рази у шпиталі, однак нічого мені не помогли. Чого я не уживав, однак все було безуспішне. Аж ваше зілля мені помогло. Нині я здоров та чуюся краще, тому раджу кожному, щоби, спробував. Ще раз дякую дуже.

Брат Петро, ЧНІзГ (С.d.К.)
Торонто, Канада

ЧЕРГОВІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ ЛЬОКАЛЮ 103 АКВА

відбудуться в п'ятницю, 26-го листопада 1965 р. о год. 8-ій веч. в приміщенні 431 Іст 6-та вул. в Ню Йорку. На порядку дня дуже важливі справи. Також доповідь делеґата зі з'їзду AFL-CIO Ню Йоркського стейту. Після зборів ПРИЙНЯТТЯ для членів пенсіонерів Льок. 103.

Секр. Гр. Семенюк

Д-р РОМАН Я. КРАВЧУК

СПЕЦІЯЛІСТ

жіночих недуг і акушертсва

повідомляє про відкриття

ЛІКАРСЬКОЇ ОРДИНАЦІЇ

при вул. 66 Tuxedo Parkway — Newark, N. J.

Телефон: 372-3335

Години прийнять за попереднім зголошенням.

Увага! Увага!

ДРАМАТИЧНИЙ ГУРТОК ПРИ ВІДДІЛІ ООЧСУ і ОСЕРЕДКУ СУМА в БРУКЛИНІ

— відіграє —

в неділю, 28-го листопада ц. р.

в Українському Народному Домі
216 Grand St., Brooklyn, N.Y.

п'єсу Володимира Куліша

„ЛІС ШУМИТЬ"

на п'ять дій з повстанського життя під мистецьким проводом п-ні Алли Давиденко.

Початок о 5-ій год. вечора.

НАЙКРАЩИЙ І НАЙБІЛЬШ ВІДПОВІДНИЙ ДАРУНОК НА РІЗДВО І НОВИЙ РІК

СВ. ПИСЬМО СТАРОГО І НОВОГО ЗАВІТУ

ВИДАНЕ В РИМІ

Це перший повний український переклад всіх книг св. Письма. 1422 + XXIV сторінок друку на тонкому індійському папері — 14 кольорових ілюстрацій — 2 великі кольорові мапи.

Ціна:

Оправлене в люксусову скіру, позолочене	$20.00
Оправлене в скіру, позолочене	15.00
Оправлене в штучну скіру	12.00

ЗАМОВЛЯЙТЕ ЗАРАЗ, ЩОБ МОГЛИ ОТРИМАТИ ЦЕ ПЕРЕД СВЯТАМИ.

Замовлення слати на таку адресу:

PP. BASILIANI
via S. Giosafat, 8, Roma (Aventino), Italy

Св. Письмо висилається за попереднім висланням належности. Гроші висилати в листі — тільки чеком, на ім'я:

PP. BASILIANI

Дрогобичани

НЮАРКУ, ІРВІНҐТОНУ та ОКОЛИЦІ

повідомляють, що

в суботу, 27-го листопада 1965 р.

в год. 7-ій веч.

в УКРАЇНСЬКІЙ КАТОЛИЦЬКІЙ ЦЕРКВІ

при Сенфорд Евеню відправиться

ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ДУШІ

бл. п. д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

ПРЕЗИДЕНТА УНР В ЕКЗИЛІ.

Проситься Всіх, кому дороге ім'я Президента взяти участь. Спеціяльно проситься молодь згуртовану в Пласті та СУМА.

КОМІТЕТ ДРОГОБИЧАН.

ПРЕДСТАВНИЦТВО ВИКОНАВЧОГО ОРГАНУ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ РАДИ В США

повідомляє Українсько-Американські Організації, Установи, Товариства й Українське Суспільство, що в суботу 27-го листопада 1965 р. о год. 8-ій ранку в українській католицькій церкві св. Юра, 7-ма вул. в Ню Йорку, на передодні 40-го Дня Смерти св. п. Президента Української Народної Республіки

св. п. д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

відправиться

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

за спокій Його Душі.

•

Того ж дня в суботу 27-го листопада 1965 р. о год. 10-ій ранку в українській православній катедрі св. Володимира, 160 Вест 82-га вул. в Ню Йорку відправиться

УРОЧИСТА ПАНАХИДА

за спокій Його Душі.

•

В неділю, 28-го листопада, в 40-ий День Смерти св. п. Президента Української Народньої Республіки українській православній церкві Всіх Святих, 206 Іст 11-та вул. в Ню Йорку, після Служби Божої в 11:45 ранку відправиться

УРОЧИСТА ПАНАХИДА

за спокій Його Душі.

•

Запрошуємо Організації й Українське Громадянство до участи в цих урочистостях.

ПРЕЗИДІЯ ПРЕДСТАВНИЦТВА.

КОМІТЕТ ВШАНУВАННЯ СВ. П. ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ Д-РА СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

подає до відома Українського Суспільства, Українсько-Американських Організацій, Установ і Товариств міста Ню Йорку й околиць, що в суботу 27-го листопада 1965, о год. 8-ій ранку в українській католицькій церкві св. Юра — 7-ма вулиця в Ню Йорку, на передодні 40-го ДНЯ СМЕРТИ СВ. П. ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ

Д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

відправиться

СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА

за спокій Його Душі.

•

Того ж дня в суботу 27-го листопада 1965 р., о год. 10-ій ранку в українській православній катедрі св. Володимира, 160 Захід 82-га вул. в Ню Йорку відправиться

УРОЧИСТА ПАНАХИДА

за спокій Його Душі.

•

В неділю 28-го листопада, в 40-ий День Смерти св. п. Президента Української Народньої Республіки в українській православній церкві Всіх Святих, 206 Іст 11-та вул. в Ню Йорку після Служби Божої, о год. 11:45 перед полуднем відправиться

УРОЧИСТА ПАНАХИДА

за спокій Його Душі.

До участи в цих урочистостях запрошує Українські Організації, Установи, Товариства й Українське Громадянство —

КОМІТЕТ.

ЗА СПОКІЙ ДУШІ

св. п. д-ра СТЕПАНА ВИТВИЦЬКОГО

Президента У.Н.Р. в екзилі

В СОРОК ДНІВ ПІСЛЯ ЙОГО СМЕРТІ

будуть відправлені в Ню Йорку наступні

БОГОСЛУЖЕННЯ І ПАНАХИДИ:

В СУБОТУ, дня 27-го листопада ц.р., год. 8-ма ранку — Богослуження в українській католицькій церкві св. Юрія при Іст. 7-ма вул.;

ЦЬОГО Ж ДНЯ о год. 10-ій ранку Богослуження з Панахидою в українській православній катедрі св. Володимира при Вест 82-ій вул.;

ТОГО САМОГО ДНЯ о год. 6:30 вечером Панахида в українській католицькій церкві Покрови Пречистої Діви Марії на Бронксі, 1745 Вашінґтон Авеню.

ПОНАДТО в НЕДІЛЮ, 28-го листопада, о год. 10-ій ранку буде відправлене Богослуження з Панахидою в українській православній церкві Всіх Святих при 206 Іст 11-ій вул., та

В ПОНЕДІЛОК, 29-го листопада, о год. 8-ій ранку, в українській католицькій церкві св. Юрія — Богослуження замовлене школою при Парохії св. Юрія.

ПРО МОЛИТВИ ЗА ПОКІЙНОГО ПРОСИТЬ

РОДИНА

Дружина і донька покійного

Проф. Федора Івановича ПОШИВАЙЛО

повідомляють друзів і знайомих, що тлінні останки їхнього дорогого чоловіка і батька

ПЕРЕНОСЯТЬСЯ

з Боффало, Н. Й. на Український Православний цвинтар в Бавнд Бруку, Н. Дж. і будуть поховані

в СУБОТУ, 27-го ЛИСТОПАДА 1965 р. о год. 11-ій ранку.

Просимо друзів і знайомих помолитися разом з нами за спокій душі Померлого.

Дружина НАТАЛІЯ ПОШИВАЙЛО
і донька ІННА КОЛОС з родиною.

Неділя, 28-го листопада 1965. Год. 2:00 по пол.

На грищі CHELSEA MEMORIAL STADIUM

при Everett Avenue & Revere Beach Parkway

у Бостоні, Масс.

ВЕЛИКІ ФУТБОЛЬНІ ЗМАГАННЯ

УСК НЮ ЙОРК - TIGERS, Boston

чемпіон ЗДА 1965 року — проф. дружина АФЛіґи

На автобусі, яким виїжджає дружина УСК-у в неділю о год. 7:00 ранком з під домівки УСК-у, можуть поїхати на змагання симпатики УСК-у. Замовлення місць на цьому автобусі приймає Управа УСК-у в домівці при 12 Ст. Маркс Плейс, Ню Йорк. Телефон домівки УСК-у — AL 4-0031.

УКРАЇНСЬКЕ СПІВОЧЕ ТОВАРИСТВО „КОБЗАР" у Філядельфії влаштовує 31-го грудня 1965 р.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

CRYSTAL BALLROOM — ADELPHIA HOTEL

В НОВОРІЧНІЙ ПРОГРАМІ:

КВАРТЕТ „КАРАВАНА" — п. АЛЛА БІЛЯВ

ОРКЕСТРА БОГДАНА ГІРНЯКА

Стрій вечоровий. Вступ тільки за запрошеннями.

МІСТ ЧЕРЕЗ ДНІПРО

Київ. — Як подає часопис „Молодь України" з 6 листопада, зудовано найбільший в Україні міст через ріку Дніпро. По ньому підуть поїзди надземки, автомобільний транспорт, пішоходи. Збудовано нову дільницю підземки, що з'єднала індустріяльну Дарницю, розташовану на лівому березі Дніпра, з правобережною частиною Києва.

Нові станції підземки називаються „Гідропарк", „Лівобережна" і „Дарниця".

Київська підземка, пише часопис, своїми технічними й архітектурними якостями втілює в собі останні досягнення науки і техніки. Кожна станція — це підземний палац, що має технічні й мистецькі особливості.